

SMOLENICKÝ POSOL

farské noviny

XIII. ročník, september - október 2013, 5. číslo

Sviatok chrámu

Milí hodujúci Smoleničania! Dostalo sa mi možnosti pozdraviť vás hneď na úvod z ďalekej Afriky! Dlhú som rozmýšľala, akými slovami sa vám prihovoriť, o čo sa s vami podeliť. Hádám nič dopredu neprezradím, keď poviem, že ústrednou témou blížiacich sa farských dní v októbri bude dvadsiate výročie postavenia našej fary. Ani sa mi nechce veriť, ako rýchlo sme vekom dozreli. Ešte mám sviežo v pamäti, ako sme po omši bežali smer stavenisko, hrali na schovávačku, naháňali sa o dušu a nevedeli sa dočkať detských stretiek na novej fare. S touto blížiacou sa slávnosťou sa mi neodmysliteľne spája náš vtedajší veľký pastier dôstojný pán Miloslav Mrva. Pevne verím, že bude najvážnejším hosťom a vy si ho nenecháte ujsť.

Kedysi bola jednou z našich hymien v detskom tábore pieseň V jednote je sila. Myslím si, že práve v tomto duchu vznikala celá stavba – mladí, starí, veriaci, neveriaci – jednoducho všetci sa v mravenčej práci spojili a priniesli úrodu. Nechcem len sladko spomínať, pretože je tu čas, aby sme „sa prebudili zo sna, noc pokročila, deň sa priblížil.“ (Rim 13,11n) Využívajme našu faru naplno a opäť objavujme podstatu sily jednoty! Nech zaveje nový vietor, aby po návšteve mal náš vtedajší správca farnosti dobrý pocit, že sme naozaj boli hodní každej jeho námahy.

Prežívame rok viery, kedy máme možnosť zamýšľať sa nad vlastným vzťahom k Bohu, nakoľko mu naozaj veríme a nechávame priestor v našom živote. Možno je práve táto udalosť správnym časom na revíziu či nabratie nových síl. Mrzí ma, že nebudem môcť prežívať farské dni spolu s vami, ale povzbudzujem vás, aby ste ich prežili až do špiku kostí, nech je o čom písať do ďalšieho čísla! Nech sa vám pri nedeľnom hodovom obede dobre čítajú naše najnovšie postrehy, čím žijeme, čo sme zažili a nezabudnite hovoriť aj duchovne!

Emília Bihariová

SMOLENICKÉ FARSKÉ DNI 2013 - 7. ročník

20. výročie posviacky pastoračného centra (farského strediska)

SOBOTA, 12. októbra 2013

10:00, farský kostol - sv. omša za účasti p. dekana M. Mrvu

14:30, pastoračné centrum - beseda s priamymi účastníkmi výstavby pastoračného centra

16:00, pastoračné centrum - vernisáž výstavy dobových fotografií z výstavby a posviacky pastoračného centra

NEDEĽA, 13. októbra 2013

10:30, farský kostol, sv. omša

16:00, pastoračné centrum - Farská kaviareň na tému Vízia o budúcnosti pastoračného centra - vdp. Samuel Sádecký

Prosíme veriacich, ktorí majú fotografie z výstavby, či obdobia pred výstavbou, týkajúce sa týchto budov a priestorov, aby ich zapožičali na účely pripravovanej výstavy fotografií. Odovzdať ich môžete do 22. septembra 2013 po sv. omšiach Ivane Štibranej alebo nechať v sakristii. Vopred ďakujeme za ochotu!

Škola, škola, školička

Prázdniny utiekli neuveriteľne rýchlo ako vždy a opäť začala škola. Zažila som už veľa septembrov, ale vždy som mala ten istý pocit zvierania bruška a čudného pocitu v žalúdku, ktorý väčšinou prejde už po prvom dni v škole. Tento pocit mám v septembri aj teraz, keď už do školy nechodím. Asi preto, že človek sa učí celý život. Keď som bola prváčka, hrdo som išla do školy, všetko bolo nové a zaujímavé. Asi na tretí deň v škole som mame povedala, že tam teda budem chodiť, ale len na obedy. Niektorý z mojich spolužiakov si chcel po týždni v škole zobrať dovolenku. No dni plynuli a my sme zistili, ako to s tou školou vlastne je. Dovoľenka sa vybrať len tak nedala, ani obed vám nedali, keď ste neboli na vyučovaní. Naše detské sklamanie aspoň čiastočne nahradili napríklad uhoľné prázdniny, aj to, že ste zrazu vedeli dať svoje meno na papier, karnevaly, jednotka z diktátu (ak sa podarilo), pochvala od pani učiteľky, nové kamarátstva, ľahká chrípka doma pri telke a podobne. Časom a vekom však človek zistí, že bez školy to skrátka nejde. Všetka námaha v škole sa nám raz vráti. No a v škole si občas užijete aj zábavu. Učiteľka často býva predmetom zábavy, ale milí žiaci, aj oni sú len ľudia. A milí učiteľia, aj vy ste boli žiaci! No pri snahe na oboch stranách, pomoci rodičov a príbuzenstva a hlavne s pomocou Božou to do najbližších prázdnin nejako vydržíme. Tie najbližšie sú jesenné!

Mirka Gregušová

Náš nový dôstojný pán

Mohli by ste sa predstaviť našim farnikom - odkiaľ pochádzate, čo vaša rodina, súrodenci? Ako vás vychovávali rodičia, aké podnety z ich výchovy vás formovali, oslovili na vašej životnej ceste? A akú dôležitosť prikladáte rodinným vzťahom?

Mojím rodiskom je dedina Bánov pri okresnom meste Nové Zámky. V nej som vyrastal formovaný dedinským prostredím, spoločenstvom farnosti a samozrejme rodinou. Rodičia mňa a mojich dvoch súrodencov vychovávali vo viere a od malička vstúpili zásady kresťanského života. Od mojich ôsmich rokov som každý deň stával v kostole pri oltári ako miništrant, aby som sa zaučal od starších miništrantov do tejto služby. Postupom času, veku a skúseností som už neslúžil len ako miništrant ale bol som aj lektor a neskôr aj kostolník. Božím volaním a biskupovým zvolením som po stredoškolských štúdiách na Gymnázium bol prijatý do kňazského seminára v Bratislave a na RKCMBF UK v BA. V roku 2002, po ukončení teologickej fakulty, som 15. júna prijal presbyterát teda som bol vysvätený za kňaza. Po štyroch rokoch a štyroch pastoračných miestach kaplána som bol poverený spravovať farnosť Šoporňa ako farár a zároveň s úradom školského dekana pre Seredský dekanát. A teraz som tu u vás v Smoleniciach.

Keď vám popri pastoračnej práci zostane voľný čas, ako ho využívate? Aké máte záľuby?

Letný tábor vozičkárov aj vďaka dobrovoľníkom zo Smoleníc

23 detí a mladých ľudí so zdravotným znevýhodnením – s diagnózami spina bifida, hydrocefalus, detská mozgová obrna, epilepsia – sa zhromaždilo v Novolubovnianskych kúpeľoch z celého Slovenska, aby sa spolu so zdravými mladými dobrovoľníkmi - ich asistentami - zúčastnili VIII. ročníka Letného tábora na budovanie samostatnosti s názvom „Ukážeme, čo všetko vieme a dokážeme.“ Organizátorom tábora je Občianske združenie Slovenská spoločnosť pre spina bifida a hydrocefalus so sídlom v Smoleniciach. Cieľom tábora je vytvoriť pre deti a mladých ľudí priestor na vzájomné zblíženie sa rovesníkov na vozíkoch, ich šport a zábavu. Taktiež namotivovanie dieťaťa pre samostatnosť v každodenných činnostiach. Netradičný tábor sa uskutočnil vďaka finančnej podpore z Fondu Hodina deťom, ktorý zriadila a spravuje Nadácia pre deti Slovenska.

Počas celého týždňa prebiehalo natáčanie krátkych videí o to, čo všetko dokážu deti a mladí ľudia na vozíkoch. Vzácný čas trávil športovaním, zábavou, tvorivými aktivitami a vzájomným zdieľaním sa. Tábor je obojstranným obdarovaním pre deti i dobrovoľníkov, ktorí prichádzajú, aby

Svoje záľuby a koníčky som nechal v predchádzajúcej farnosti. Tu zatiaľ na ne nevidím priestor. Dúfam však, že aj tu sa niečo nájde, pričom budem môcť regenerovať svoje sily.

Čo je podľa vás dôležité vo farskej pastorácii najmä v dnešnej konzumnej dobe? Aké sú špecifiká, ktoré ako kňaz musíte brať do úvahy?

Postavenie a úloha farára vo farnosti sú všeobecne známe: administratívne spravovať farnosť, pripravovať ku sviatostiam a vysluhovať ich, ohlasovať Božie slovo, katechizovať, povzbudzovať vo viere, budovať a posilňovať spoločenstvo veriacich atď. Spôsoby a prostriedky ako tieto úlohy naplňovať sú rôzne v závislosti od osobitých schopností kňaza, možností vo farnosti, obetavosti spolupracovníkov a ochoty veriaceho ľudu nechať sa viesť a usmerniť na duchovnej ceste spásy. Mám už 11 rokov pastoračných skúseností a tak už nie som nováčik. Žiaľ pastoračné spôsoby sa nedajú skopírovať pre každú farnosť. Nechávam sa inšpirovať osobnými skúsenosťami a prosím Božieho Ducha, aby ma on viedol, žeby život nášho farského spoločenstva bol znamením Božej prítomnosti medzi nami.

Farnosť vnímam ako veľké rodinné spoločenstvo, kde človek má najšť dôveru, podporu, pomoc tak v duchovných ako aj v bežných potrebách. Všetkých farníkov pozývam práve k takémuto prežívaniu spoločenstva viery.

Ďakujeme za rozhovor!

Zhovárala sa Dária Jajcayová

na jeden týždeň odbremenili rodičov od starostlivosti o ich deti. Od začiatku – teda osem rokov – prichádza zo Smoleníc každý rok niekoľko dobrovoľníkov, iní nás podporujú materiálne, finančne, modlitbou, pozhnaním a povzbudením. Ide o viac než 40 ľudí dokopy. Aj tento rok sa na tábore zúčastnilo 8 dobrovoľníkov zo Smoleníc. Uvedomujeme si, že len vďaka pomoci a podpore viacerých ľudí vzniklo a stále sa rozrástá toto dielo – slúžiace pre radostnejšiu prítomnosť i budúcnosť vozičkárov. Väčšina z nich nikde inde nemá možnosť vzájomne medzi sebou sťažiť, zabávať sa a povzbudiť sa do nových a nových výziev, ktoré im dennodenne prináša život. Nielen deťom sa nechcelo ísť domov – smutno nám bolo všetkým....mladším i starším. Za seba, moje dieťa na vozíku i tie ostatné deti - vyjadrujem všetkým dobrodincom úprimné poďakovanie za týždeň prežitý sice v námahe a službe, ale tiež v radosť, chvíľach šťastia a veľkej vďačnosti od tých, ktorým sme poslúžili.

T. Drdulová, www.sbah.sk, FB: Slovenská spoločnosť pre SB,H

Reportáž z tábora je možné vidieť na www.tvnoe.cz v archíve Zpravodajské noeviny, diel 501

Kostol Nanebovzatia Panny Márie v Neštichu

Pred tromi týždňami, 18. augusta, sme v našej farnosti slávil hody. Centrom slávnosti bol filiálny kostol v Neštichu zasvätený sviatku Nanebovzatia Panny Márie. Hoci dnes je Neštich (v rokoch 1950 až 1960 mala dedina názov Smolenická Nová Ves) cirkevne i správne súčasťou Smoleníc, v minulosti to bolo inak.

Súčasť Bolerázu

Neštich patril spočiatku pod Boleráz, ktorý vlastnili trnavské klarisky. Po rozpustení kláštora Jozefom II. v roku 1783 bol v majetku uhorskej kráľovskej koruny, od ktorej ho neskôr odkúpil František Pálfi. Tak sa Neštich dostal do vlastníctva šľachtickej rodiny Pálfiovcov. Hoci mal svoj kostol, pravdepodobne nebol nikdy samostatnou farnosťou, ale len filiálkou.

Do 20-tych rokov 20. storočia pod Boleráz patril aj cirkevne: obyvatelov Nešticha, ktorí sa narodili, sobášili, či zomreli do roku 1923, nájdeme v bolerázskych cirkevných matrikách. V 19. storočí deti krstili v Neštichu smolenický farár, prípadne kaplán, ale zapisované boli do krstnej matriky v Boleráze.

Rozporuplná stavba

Kostol v Neštichu bol postavený v období neskorej renesancie, približne v 30-tych rokoch 17. storočia. Je možné, že stojí na mieste staršej sakrálnej stavby, o nej sme však zatiaľ nenašli žiadne priame doklady. Dnešný kostol bol postavený v jednej stavebnej fáze. Na stavbu múrov použili kameň, klenba je vymurovaná z pálených tehál. Ide o pozdĺžny priestor s mnohouholníkovou

svätyňou zaklenutý krížovou hrebienkovou klenbou. Na hranách je doplnená o štukový výzdobus perlovcom, vajcovcom a rastlinným ornamentom, rovnakou, aká sa nachádza na klenbe v smolenickom farskom kostole. Do západnej fasády je situovaná predstavaná veža hranolovitého tvaru s ihlancovou murovanou helmicou.

Kanonická vizitácia uvádza, že v roku 1634 bol v rozostavanom stave. Nevieime však, kedy bola stavba dokončená, posvätená, nepoznáme staviteľa, či financovateľa stavby. Okrem toho je vo vizitácii spomenuté, že v roku 1695 bol kostolík rekonštruovaný, i že ho znova zaklenuli. Pri obhliadke kostola sme však na znaky, ktoré by prezrádzali, že kostol prešiel úpravou klenby,

nenatrafili. Na architektúre kostola je vidno inšpiráciu staršími gotickými kostolíkmi. Je orientovaný v smere západ – východ, pričom svätyňa je otočená na východ, do kostola sa vchádza cez vstup pod vežou, do kostola bolo možné vojsť aj cez južný vstup na pravej strane lode. Víťazný oblúk oddeľuje svätyňu od lode.

Nanebovzatá

Vnútrotné zariadenie kostola je o niečo mladšie ako samotná stavba. Hlavný oltár stojaci v závere svätyne je vytvorený v štýle tzv. tereziánskeho baroka (kombinácia prvkov barokového slohu s prvkami klasicizmu). Môžeme ho datovať do druhej polovice 18. storočia, do obdobia vlády Márie Terézie. Nevieime presne, ako vyzeral oltár, ktorý tam stál predtým. Je len isté, že na ňom bolo oveľa

viac sôch svätých ako na tom, ktorý tam je doteraz. Podľa starých dokumentov sa tam nachádzali svätí Mikuláš, Vojtech, Štefan kráľ, Ladislav, Katarína, Klára, Alžbeta, Barbora, Štefan mučeník, Najsvätejšia Trojica.

Súčasnému hlavnému oltáru dominuje baroková socha Panny Márie, ktorá je zobrazená ako Nepoškvrnené Počatie (tzv. typ Immaculata) – Mária je zachytená ako mladé dievča odeté do bielej tuniky a belasého plášt'a, stojí na zemeguli a nohou šliape na hlavu hada, hladiac do nebeských výšin. Na hlave má svätožiariu z dvanástich hviezd a celá je obklopená zlatými lúčmi, čím odkazuje na „ženu odetú slnkom“. Okolo nej sú anjeli – dvojica stojí pri jej nohách, dvaja anjeli sa ju chystajú korunovať zlatou korunou, ktorá

je umiestnená nad jej hlavou, dvaja anjeli sú v nadstavci oltára a sprevádzajú holubicu Ducha Svätého. V dolnej časti oltára je ďalšia dvojica anjelov stojaca po bokoch svätostánku. Scéna na hlavnom oltári zachytáva výjav nie z pozemského sveta, ale z nebeského. V období baroka mala poukazovať na veľkoleposť nadpozemského sveta a veriaceho vtiahnuť do inej sféry. Veriaci boli akoby divákmi a zároveň svedkami, ktorí sledujú tajomný výjav nanebovzatia a korunovania Panny Márie.

Početní orodovníci

Bočné oltáre sú o niečo staršie ako hlavný oltár, pochádzajú z obdobia vrcholného baroka, teda z prvej polovice 18. storočia. Ľavý je zasvätený svätým Petrovi a Pavlovi a pravý Božskému Srdcu Ježišovmu. Oba pozostávajú zo stĺpovej architektúry, uprostred ktorej je maľba na plátne a vo vrchole je umiestnené na ľavom oltári súsošie Najsvätejšej Trojice, na pravom oltári Svätá Rodina. V oboch prípadoch

ide o kvalitné ukážky barokového sochárstva. V minulosti ale mali bočné oltáre iné zasvätenie. Ľavý oltár bol zasvätený svätému Petrovi a pravý oltár svätému Pavlovi. K zmene zasvätení, a tým aj k výmene starých malieb svätcov za nové prišlo pravdepodobne v

roku 1891, keď z iniciatívy bolerázskeho farára Mórica Skrivánka prebehla obnova vnútorného zariadenia kostola. Upozorňuje nás na to latinský nápis na zadnej strane hlavného oltára. Apoštoli sa tak dostali na jeden oltár a pravému oltáru vybral kňaz nové zasvätenie – Božské Srdce Ježišovo. Prehĺbenie úcty k Božskému Srdcu nastalo v 2. polovici 19. storočia a súviselo s úsilím pápeža Pia IX. rozšíriť jeho kult na celú Cirkev. V roku 1864 vyhlásil za blahoslavenú rehoľníčku Margitu Máriu Alacoque, ktorá mala zjavenia Božského Srdca. Bočné oltáre však okrem toho prešli aj ďalšou zmenou. Pri rekonštrukcii kostola v roku 1984, kedy bola vymieňaná dlažba a lavice, a bola odstránená kazateľnica, posunuli oba bočné oltáre bližšie k stene. Pri tej príležitosti z nich boli odstránené sochy svätcov – orodovníkov, ktoré stáli na konzolách po bokoch oltára. Na ľavom oltári stáli sochy svätých Urbana a Vojtecha, na pravom oltári svätí Ján Nepomucký a František

Xaverský.

Maľby v klenbe kostola majú tiež už svoj vek. Výjavy s vyobrazením Svätej Rodiny a svätého Alojza z Gonzagy vytvoril maliar Jozef Goga v roku 1941.

Starší si pamätajú

Potrebnou súčasťou kostola

koncile. Služenie bohoslužieb smerom k ľudu zaviedol v našej farnosti vdp. Miloslav Mrva.

Hlásnici a oznamovatelia

Kostol by nebol kompletným, keby vo veži nevisel aspoň jeden zvon. V minulosti sa nachádzali vo veži, tak ako aj dnes, tri zvony. Kanonická vizitácia z roku 1714 uvádza, že boli uliate v rokoch 1588, 1687 (zasvätený Panne Márii Nanebovzatej) a 1700. Dnes nájdeme v neštišskej kostolnej veži zvony úplne iného datovania: dva boli uliate v roku 1927 a najmenší je z roku 1799. Najmenší zvon ulial v roku 1799 trnavský zvonolejár Karol Fillgrader a je zasvätený sv. Alojzovi z Gonzagy. Počas prvej svetovej vojny ostal zrejme jediným zvonom vo veži, ostatné boli zrekvírované pre potreby armády. V roku 1927 k nemu pribudli dva väčšie, ktoré uliala česká firma Buřil a Riss v Kuklenách (dnes miestna časť mesta Hradec Králové). Tieto tri zvony sa vo veži kostola nachádzajú doteraz.

Živá pamäť

Neštišský kostol je typickým dedinským kostolom, nevyniká veľkosťou či umeleckým stvárnením. Je však stále živým chrámom, kde sa po stáročia schádzali naši predkovia a tu sa modlili za seba a svoje rodiny. Každý kúsok zariadenia a výzdoby je prejavom ich zbožnosti. Nezabúdajme na chrám, ktorý je nám, žijúcim v 21. storočí, živým kúskom pamäte na predkov a ich hlbokú odovzdanosť Bohu v dobrom i zlom čase.

Ivana Janáčková,
foto archív autora

Na fotografiách:
Bočný oltár Božského Srdca Ježišovho, okolo roku 1980
Bočný oltár svätých Petra a Pavla, okolo roku 1980
Kostol Nanebovzatia Panny Márie v súčasnosti

P. Joseph Vadakkel - Eucharistický plameň

Predposledný augustový vikend 2013 sa asi pre päťsto veriacich niesol v znamení duchovnej obnovy "Presväta Krv Ježiša".

Učastníci sa stretli v prekrásnom areáli Kostola Najsvätejšieho Srdca Ježišovho v Bratislave – v Prievoze. Obnovu viedol indický misionár p. Joseph Vadakkel, ktorého prednášky plné lásky a vďaky nášmu Stvoriteľovi pomáhajú poslucháčom rásť vo viere a hlbšej dôvere v prozreteľnosť Boha Otca, v úplnej odovzdanosti Pánovi Ježišovi a skúsenosti života s Duchom Svätým. Páter Joseph osobne požehnal každého jedného účastníka relikviami sv. apoštola Pavla, sv. sr. Faustíny a sv. Maximiliána Kolbeho. Púťavým rozprávaním životných príbehov a skúseností so zázračným pôsobením Ducha Svätého si pritiahol poslucháčov všetkých vekových kategórií. Skutočná Ježišova radosť bola cítiť z každého jeho slova, úsmevu a pohybu. Odkazuje všetkým Slovákom: „Usmievaj sa, aleluja!“

Páter Joseph Vadakkel, M.C.B.S. sa narodil v juhoindickom štáte Kerala. Po ukončení kláštornej školy v Kallarkutty vstúpil do kongregácie Najsvätejšej Sviatosti v Kottaynam. Trávi veľa času exercíciami a duchovnými obnovami. Svoje exercície

koná v prítomnosti Najsvätejšej Sviatosti Oltárnej. Na Slovensku viedol prvé duchovné cvičenia v máji 2005, na ktorých sa zúčastnilo aj niekoľko našich farníkov. Odvtedy takmer každý rok p. Joseph vedie duchovné obnovy v našej krajine, viackrát bol aj hlavným prednášateľom na charizmatických konferenciách (tento rok bol v Ružomberku). Jeho hlbokým poslanstvom bolo založenie modlitbovej skupiny Eucharistický plameň. Odvtedy vzniklo veľa modlitbových skupín, ktoré sa stretávajú v piatok večer o 19.00 hodine v rôznych krajinách sveta. Koncom roku 2006 aj u nás vo farskom kostole v Smoleniciach v piatok po sv. omši začala svoju činnosť modlitbová skupina Eucharistického plameňa. Pravidelné mesačné otvorené modlitbové stretnutie Eucharistický plameň býva v kostole sv. Vincenta de Paul, Tomášikova 8, Bratislava – Ružinov /bližšie info www.vyveska.sk/.

P. Joseph chodí po svete, aby duchovne povzbudil veriace prednáškami zameranými na vnútorné uzdravenie a dôverný vzťah s Bohom. U nás boli vydané dve jeho knihy Môj Ježiš žije a Ježiš zotrie tvoje slzy.

Adriana Dobšovičová

Rok viery s Bernadetou

S príchodom júla sa v nás opäť vypukla cestovateľská horúčka a túžba vrátiť sa do Lúrd. Je to pocit, ktorý vás núti zbalit' si veci do kufra, nasadnúť do auta s neznámymi ľuďmi a vydať sa na cestu. Trasa aj s nocľahmi bola obvyklá ako po iné roky. Naša púť ubiehala pomerne rýchlo a bezpečne. Čas sme si krátili vzájomným spoznávaním sa, rozhovormi, modlitbou a počúvaním hudby. V piatok večer sme dorazili do cieľa - do Lúrd. Hoci cestou tam mnou lomcovala otázka ísť, či neísť, toto miesto plné pokoja odpovedalo namiesto mňa.

Čas tu plynie úplne iným tempom ako tam „vonku“. Je to čas venovaný Bohu, sebe a blíznym. Každý z nás tu zažil stretnutia, ktoré mu ostanú v srdci asi po celý život. Niektorí sa stretli s neobyčajnými ľuďmi, s nezvyčajnými ľudskými osudmi alebo prežili len celkom bežné dni, ktoré však boli prežité. Ani minúta vášho života tu nevyjde navivoč. Prítomnosť Božieho požehnanie a ochranná ruka Panny Márie je citeľná, dá sa povedať, že až hmatateľná.

Každodenné zázraky v podobe úsmevu, pochopenia, aj napriek tomu, že sme tvorili rôznorejazyčnú komunitu sa konali priamo pred našimi očami.

Všetci, čo sme sa stretli v Lurdách môžeme hovoriť o tom najsilnejšom, najemotívnejšom a najhlbšom zážitku, ktorý sme precítili na vlastnej koži. To najpodstatnejšie však bolo to, že sme tam boli všetci spolu, vytvorili sme na týždeň rodinu, v ktorej strede bol Ježiš so Svojou Matkou.

Prajem nám všetkým zažívať takéto chvíle aj v našich rodinách a nielen na pár dní, ale po celý život.

Nakoniec by som sa chcela poďakovať všetkým, ktorí nám akokoľvek pomohli, modlili sa za nás, za finančnú a duchovnú podporu. Veľká vďaka patrí Dárii, ktorá nás bezpečne a profesionálne dopravila tam aj späť.

Bea Hajičková

BEZPEČNOSTNÉ OKIENKO

Svetla je menej, bud'me na cestách ostrážiti

Odporúčania pre chodcov:

Pribalme si na cestu opäť reflexné prvky, alebo reflexný odev a používajme ho vždy pri zníženej viditeľnosti. Neviditeľný chodec je na ceste vždy vo veľkom ohrození. Pamätajme nielen na naše zdravie, ale aj na starosti, ktoré naše nezodpovedné správanie môžeme priniesť našim najbližším i vodičovi, ktorý nás zbadá v poslednej chvíli.

Nezabúdajme:

Chodec je povinný pokiaľ to je možné používať chodník, po ktorom sa chodí vpravo. Ak musíme ísť po ceste, chodíme čo najbližšie pri ľavom okraji vozovky a najviac dvaja chodci vedľa seba. Ak je v blízkosti priechod pre chodcov, tak ho je chodec povinný prednostne použiť. Chodec nesmie prekonávať zábradlie či iné zábrany oddeľujúce chodník od cesty. Na cestu sa nesmie vstupovať, ak prichádzajú vozidlá s právom prednostnej jazdy so zapnutou výstražnou signalizáciou (sanitka, vozidlá hasičov, či policajtov). Chodec nesmie vstúpiť na vozovku, ak vzhľadom na rýchlosť a vzdialenosť prichádzajúceho vozidla nemôže cez cestu bezpečne prejsť, a to ani pri použití priechodu pre chodcov.

Pri návšteve väčších miest nezabudnime, že električka má prednosť!

Odporúčania pre vodičov:

Pri zníženej viditeľnosti venujme viacej pozornosti vedeniu motorového vozidla, sledujme viacej situáciu v premávke a prispôsobme rýchlosť tejto situácii a svojim schopnostiam.

Zo zníženým množstvom svetla sa znižuje aj riziko únavy. Pamätajme na to a zhodnoťme svoje momentálne schopnosti vždy pred tým, než vyrazíme na cestu.

Pri návšteve miest nezabudnime, že pri viacerých pruhoch musí vodič zastaviť vozidlo, ak pred priechodom pre chodcov zastaví iné vozidlo.

Odporúčania pre rodičov:

Deti sú najohrozenejšími účastníkmi premávky. Aj pre malú nepozornosť môžu rýchlo vkročiť priamo pod kolesá prichádzajúceho vozidla. Spreádzajme ich na cestách a keď to je potrebné nepustíme ich na vozovku bez kontroly stiskom ruky. Vodič pri malej vzdialenosti nemá šancu zrážke zabrániť.

Naše deti označme reflexnými prvkami, či reflexným oblečením.

Ivan Civan

Pozvánka k náboženskej exotike

Ovduším sa vznáša omamná vôňa korenia, ktorá sa mieša s lahodnou Arabica kávou podávanou v štýlových šáločkách na Jaws Corner. Vrava posedávajúcich vychytralých moslimov diskutuje o aktuálnom politickom dianí, zatiaľ čo odznievajú zvuky monotónnych modlitieb z minaretov mešít. Na streche Maru Maru sa kvalitné juhoafrické víno podáva spolu s výhľadom na každodenne sa opakujúce západy slnka. Potom si odbehnete vyskúšať ustrice v lahodnej kokosovej omáčke k Lukmanovi a cestou vás budú sprevádzať všakovaké postavičky dopĺňajúce kolorit mesta. Na druhý deň vás zlákajú tiché biele pláže s osviežujúcou vodou priesračného mora, kým večer zabľúdnite na párty všakovakých rás a farieb pri mesačnom splne v inak pokojnej Kendwe. Do očí vám na každom kroku budú biť chorobne biele pokožky európskych návštevníkov a tak si radšej odskočíte do rybárskeho a tak trochu tradičnejšieho Jambiani. Ak vám je predsa len príliš teplo, tak zimomriavky vám zaručene naskočia pri počúvaní excelentného zboru v kostole sv. Jozefa. Ráno nemôžete vynechať delikátny ďaťľový džús a pred západom slnka akrobatické divadlá chlapcov na preplnenej pláži. Večer čo večer sa servírujú kvantá morských potvor a turistov v nočnej Forodhani Garden. Od hlavy po päty zahalené navoňané ženy s plachým pohľadom, drobčiaci deti na každom rohu, dozreté mangá nespočetných druhov a úzke prepletené uličky starého mesta – tak to je Zanzibar! A sľubujem vám ešte viac, ak sa ho rozhodnete postupne objavovať, vychutnávať a snažiť sa aspoň trochu porozumieť, čo tam tí spomalení ľudia vlastne robia. Rodisko slávneho Freddyho Mercuryho, frontmana skupiny Queen a úchvatný kúsok zeme v očiach slávneho cestovateľa Livingstovna. Ak ho preskúmate, nemyslite si, že ste videli Afriku, tá je ale úplne úplne iná.

Miliónový ostrov korenia obýva až 99 percent moslimov. Možno dnes trpíme predsudkami a možno v nás slovo moslim nadnesene evokuje teroristu s bombou v ruke. Povedzme si otvorene, kto z nás sa s nimi bežne stretáva a debatuje? Okrem toho, z médií sa na nás tlačia len samé negatívne správy. Náš pápež František nás však pozýva k vzájomnému rešpektovaniu hodnôt, symbolov či náuky iných náboženstiev. Vraví: „Rešpekt znamená zaujať taký láskavý postoj k ľuďom, ktorým podporíme ohľad a úctu. Vzájomný rešpekt znamená, že tu nejde o jednosmerný proces, ale o niečo, o čo sa spoločne delia obe strany“ (Posolstvo pápeža Františka moslimom, Vatikánsky rozhlas). Možno práve táto dovolenková destinácia nám môže trochu pomôcť k nazeraniu na svet moslimov inými očami. Mňa osobne veľmi očarila a rada sa tam vraciam zas a zas. Ak neviete, čo s poslednými dňami dovolenky a chcete si predĺžiť leto, vrelo odporúčam!

Emília Bihariová

P.S.: Najnovšie informácie z našej misie si môžete prečítať na stránkach Katolíckych novín v čísle 37

Zo Svetových dní mládeže

Mladí! Vás potrebuje svet! (mladí aj duchom, nie len vekom)

Mladí! Vy ste tí, ktorí v tomto svete zohrávajú hlavnú úlohu. Váš postoj, vaše slová, to, ako žijete, alebo aj ako nežijete, to všetko hlboko ovplyvňuje životy ľudí, okolo vás. Vy, mladí, ste plní energie, radosti, kreativity a pohody. Máte všetko na to, aby ste mohli premeniť svet okolo seba.

Tak už povedz všetkým okolo seba: „Chcem stráviť svoj život tým, že budem konať dobro, chcem si vážiť všetky krásy, chcem šíriť pravdu! Chcem pripravovať dobrú pôdu, siať dobré semenka láskavosti a nádeje! Chcem pestovať záhrady, polia, pastviny, kvetinové záhony lásky tak, aby bolo okolo mňa viac úsmevu a radosti! Chcem byť ten, čo sadiť a zároveň je semenkom.“

Vy, mladí, ktorí si uvedomujete, čoho ste schopní, ktorí máte záujem o miesto v histórii, ktorí viete, akým smerom chcete aby sa uberal váš život- vy viete, kde chcete a kde máte byť. Viete, aké máte plány a sny, lebo chcete stráviť svoj život tak, aby to malo hlbší zmysel. Pamätáte si na toho mladíka, Ježiša, čo nám ponúkal úplne nový zmysel života? Hovoril: „Pozrime sa na svet inak, veď sme všetci bratia.“

Mladí! Chcíte byť zmenou - náš život je plný volieb. Vyber si teda cestu k Ježišovi. A keď Ho zostaneš nasledovať, nikdy nebudeš sám! Si v spoločensťve s ďalšími ľuďmi, s ďalšími mladými, ktorí rovnako, ako Ty hľadajú dennodenne spôsob, ako ukázať ľudstvu Božiu lásku.

Mladí! Spoločenstvo je vo vašom živote to najdôležitejšie! Udáva tvoje smerovanie tak, ako dva brehy rieky. Ponúka ti to, čo potrebuješ, aby sa tvoja osobnosť menila zo dňa, na deň! Vy, mladí máte v rukách

ŠTATISTIKY

KRSTY:

Terézia Labudová, narodená 3.6.2013, pokrstená 21.7.2013

Tomáš Kučera, narodený 1.3.2013, pokrstený 21.7.2013

Nikolas Neitz, narodený 4.6.2013, pokrstený 21.7.2013

Michaela Pliešovská, narodená 27.4.2013, pokrstená 28.7.2013

Matthias Tischer, narodený 24.10.2012, pokrstený 10.8.2013

Miroslav Láclavík, nar. 23.7.1963, iniciálné sviatosti 3.8.2013

SOBÁŠE:

Thomas Martin Zahlten a Paulina Drvárová, sobáš 3.8.2013 v Smoleniciach

Alexander Johannes Tischer a Kristína r. Pricellová, sobáš 10.8.2013 v Smoleniciach

POHREBY:

Vlasta Radochová r. Hrdá, narodená 22.3.1929, zomrela 17.7.2013, pochovaná v Smoleniciach

Ing. Jozef Oravec, narodený 21.4.1949, zomrel 21.7.2013, pochovaný v Smoleniciach

Anna Forrová r. Vavrová, narodená 30.12.1953, zomrela 16.7.2013, pochovaná v Smoleniciach

Irma Grgáčová r. Hettešová, narodená 13.5.1928, zomrela 27.7.2013, pochovaná v Smoleniciach

Jolana Sládek r. Pinkasová, narodená 9.11.1928, zomrela 5.8.2013, pochovaná v Smoleniciach

Marián Sládek, narodený 26.9.1958, zomrel 19.8.2013, pochovaný v Smolenickej Novej Vsi

Pavína Frisová r. Hajtmanková, narodená 27.1.1923, zomrela 26.8.2013, pochovaná v Smoleniciach

klúče od všetkých dverí. Vidíte ďaleké horizonty. Vaša nádej, ktorú máte v srdciach, Vaša odvaha pusťť sa do nových vecí- to je to nákazlivé pre ostatných!

Práve **Ty** si ten, cez ktorého príde k zmene. Ale nie si sám, máš okolo seba ľudí, ako **Ty**. Istý mysliteľ raz povedal: „Najväčším vyjadrením lásky je tvorivosť.“ Milujte teda celou silou! Skús nájsť každý deň iný spôsob, ako pretlmočiť druhým Božiu lásku, ktorú **Ty** denne prijímaš. Pretože viera je aj nádej, môžeme, no nemáme ostať len tak nečinne sedieť. Vyjdime von, buďme aktívnou súčasťou toho, čo je pre nás pripravené.

Mladí! Dostáva sa k Vám mnoho informácií. Vyberajte si tie, ktoré Vás posunú dopredu! Aké je skvelé byť obklopený láskavosťou naladenými ľuďmi. Ľuďmi, ktorí Ťa povzbudia, ktorí si navzájom pomáhajú. Ježiš nás všetkých pozýva, aby ste sa aktívne zapojili do života ľudí naokolo. Nechcete byť len jedným z davu. Buďte tými, čo urobia zmenu! Skús sa sám seba opýtať: „Aká je moja misia- či úloha v dejinách? Aké je moje povolanie?“ Odpoveďou je: „Urob rozdiel!“ Buď tým, ktorý pokračuje v misii Ježiša Krista, lebo On s Tebou počíta!

Mladí! Chcíte byť pre druhých príkladom! Kráčajte s Kristom a ďalší, keď uvidia Vaše rozžiarené životy čistou láskou, sa pripoja sami.

Otec Ramirez Henrique de Andrade, kážeň odznela: 18.7.2013, vo farnosti Sv. Jozefa, Sao Paolo, pred stretnutím so Sv. Otcom. Preložené z portugalčiny a upravené.

Ján Jakubec

Farské noviny Smolenický posol. Vydáva Farský úrad v Smoleniciach. Redakčná rada: Samuel Sádecký, Ivan Bacigál, Emília Bihariová, Miroslava Gregušová, Marianna Hudcovičová, Darina Jajcayová, Ivana Janáčková, Ján Jakubec, Ivana Štibraná. **Radi uvítame vaše príspevky na rôzne témy týkajúce sa našej farnosti, náboženského, ale aj spoločenského života. Prijímame ich v elektronickej podobe na e-mailovej adrese ivanastibrana@gmail.com.**